

Na 3 maanden een geweldige tijd te hebben gehad op het eiland Curaçao, sta ik vanaf zaterdag 3 april 2010 weer op Grolse bodem...

Zaterdag 2 januari 2010 ben ik, samen met nog 4 klasgenoten, vertrokken naar Curaçao. Hier vestigden we ons in het studentenhuis "Casa Makamba", waar altijd veel gezelligheid was met de vele huisgenootjes. De reden van mijn vertrek was een stageplek op de Marnixschool (basisschool) te Willemstad. Een grote school met meer dan 750 leerlingen. Op maandag 4 januari stond onze kennismaking gepland. Aangezien we nog niet in het bezit waren van een huurauto gingen we die ochtend om half 7 bij een bushalte staan met de hoop dat er gauw een busje zou komen. Tijdens kennen ze namelijk niet. In een 9 persoonsbusje, waarin ik genoot van de warme wind en opkeek van de omgeving, reden we naar onze stageplek waar we om kwart voor 7 aankwamen (precies op tijd). Tijd. Tja, wat is tijd? Om kwart voor 8 kwam directrice mevrouw Taylor ons verwelkomen. De Antilliaanse mentaliteit kwam dus meteen al naar voren. Mevrouw Taylor was een erg aardige vrouw. Ze vertelde dat we de mensen op school mochten zien als familie en met alles bij hun terecht konden. We mochten zeker geen "Mambo-volk" (stapvolk) worden en moesten altijd eerlijk zijn. We hoefden die maandag nog niet meteen te beginnen. Mevrouw Taylor zei dat we eerst dingetjes moesten regelen, zoals een huurauto, sim-kaart halen, enz. Dat hebben we die middag dus ook meteen maar gedaan.

Dinsdag begon het dan echt, de eerste stagedag! We liepen met z'n 5en de binnenplaats op en gingen op een picknickbankje zitten. Om de binnenplaats heen liggen alle klaslokalen. Er is dus geen schoolgebouw waar je binnenloopt met allemaal gangen. Na een tijdje kwam er een vrouw bij ons om ons de groepen te wijzen. Ik kreeg groep 4a, 29 kinderen, bij juf Monique. Ik werd meteen bij een groepje kinderen

geplaatst die aan het niveau lezen waren. Het accent van de kinderen viel me meteen op. Ze spreken sommige letters anders uit en leggen ook vaak de klemtoon anders. Na het niveau lezen werd ik begroet door alle kinderen. "Goedemorgen juffrouw Carmen", zeiden ze in koor. Er zijn me veel dingen opgevallen in de klas. De kinderen zijn erg druk en luisteren niet altijd even goed, je moet ze vaak waarschuwen. Daarnaast zijn ze wel erg behulpzaam. Er wordt alleen maar klassikaal lesgegeven en alles is gericht op prestatie leveren. Heb je geen goed cijfer, dan word je gelijk dom genoemd. De eerste dagen heb ik even moeten wennen aan de manier van werken, de cultuur en de mentaliteit. Dit vond ik wel erg interessant. Na een aantal dagen had ik het dagritme al aardig door.

's Ochtends wanneer de eerste bel gaat pakken de kinderen hun spullen uit de tas en gaan ze in de rij staan. Er worden twee rijen gevormd, een jongensrij en een meisjesrij. Tijdens de tweede bel mogen ze naar binnen lopen. Op de eerste maandag van de maand wordt de maandopening gevierd. Dit gebeurt met gebeden, liedjes, het ophijsen van de vlag, enz. Op de andere dagen bidden de kinderen in de klas. Daarna wordt er tot 9 uur hard doorgewerkt. Om 9 uur

wordt er weer gebeden en mogen de kinderen eten en drinken. Ze leggen eerst een handdoekje op hun tafel, zodat die niet vies wordt. Na het eten en drinken wordt er weer even gewerkt en van 10 uur tot kwart over 10 mogen de kinderen buitenspelen. Vervolgens wordt er gewerkt tot kwart over 12. Voordat de kinderen om kwart over 12 naar huis gaan wordt er eerst weer even gebeden en vervolgens geven de kinderen de juffen een hand.

Tijdens mijn stageperiode heb ik verschillende lessen gegeven, kinderen persoonlijk begeleid, leesgroepen opgestart en natuurlijk gymles gegeven! De kinderen hebben, net zoals de meeste kinderen in Nederland, één keer in de week gym. De ene week hebben de kinderen in de gymzaal gym en de andere keer op het buitenplein. De gymzaal heeft een houten vloer en is best ruim. Ook stonden er aardig wat materialen, maar de meesten waren helaas niet bruikbaar. De kinderen komen al in hun gymbroek- en shirt op school en kleden zich dus

niet om. Vaak krijgen ze de opdracht om tijdens de gymles te rennen, hinkelen, enz. Dat komt elke gymles weer terug. De kinderen waren dan ook erg enthousiast wanneer ik de gymles gaf en bijvoorbeeld hoepeldans met ze deed of een estafette.

Naast mijn stage heb ik natuurlijk ook genoten van het prachtige eiland met haar mooie stranden, leuke feestjes en gezellige wijkjes.

Een tijd om nooit te vergeten en waarop ik met een grote glimlach terugkijk!

Dat ik terug ben betekent natuurlijk ook dat ik weer begin met het lesgeven bij Rap & Snel op de vrijdagavond.

Liefs Carmen Nijland

